

Ἄπο τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Ἄγια Σαρακοστή:
Ταξίδι μὲ συντροφιά τῶν Ἁγίων

Στὴν πρῶμνη
ἢ Ἀγάπην...

...στὰ πανιά
ἢ Ταπεινώσις.

Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν
Τρίτη

10. Ἡ Ὁδός: ἡ Αὐτομεμψία

«Ὁ μακάριος Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος, παρέβαλέ ποτε εἰς τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀββᾶς τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἀρχιεπίσκοπος· τί εὗρες ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ πλέον, πάτερ; Λέγει αὐτῷ ὁ Γέρων· τὸ αἰτιάσθαι καὶ ἑαυτὸν μέμφεσθαι πάντοτε· λέγει αὐτῷ ὁ ἀββᾶς Θεόφιλος· ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν, εἰμὴ αὕτη».

Ὁ μακάριος Θεόφιλος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐπισκέφθηκε κάποτε τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας, ὅπου ἀσκήτευαν πολλοὶ Μοναχοί. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Ἀββᾶς τοῦ ὄρους, ὁ πνευματικὸς Πατὴρ τῶν Ἀσκητῶν. Τότε ἐρώτησε αὐτόν ὁ ἀρχιεπίσκοπος· «Τί τὸ ἐπὶ πλέον, τί περισσότερο, βρῆκες στὸν ἀσκητικὸν αὐτὸν τρόπο τῆς ζωῆς, Πάτερ;...». Ὁ πολύπειρος Γέρων τοῦ ἀπάντησε· «Τὸ νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου πάντοτε φταίχτη καὶ νὰ αὐτομέμφωμαι, νὰ κατηγορῶ τὸν ἑαυτό μου πάντοτε...». Τοῦ λέγει ὁ ἀββᾶς Θεόφιλος· «Ἄλλη ὁδὸς γιὰ τὴν σωτηρία δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνον αὕτη...».